

vier R. 6, 96, 4. — Vgl. मन्त्र.

महोदधि (म + उ) m. Muschel MBh. 4, 1790.

1. महोदय (महा + उ) m. grosses Glück, grosser Segen: उत्पन्न-
शान्तापस्य बुद्धिर्भवति यादशी । तादशी यदि पूर्व स्यात्कस्य न स्यान्महो-
दयः ॥ VṚDDHA-KĀM. 14, 7. RAGH. 8, 16. पारमेष्ठ्यं BHĀG. P. 3, 16, 15. गृ-
हात् — महोदयोदयात् 4, 13, 47. कृते राज्यमहोदये (vielleicht राज्ये zu
lesen) KĀM. NĪTIS. 14, 50. प्रनष्टस्य यथा लाभो यथा कर्षमहोदयः R. 1, 20,
17. कर्षो म० ed. Bomb.; der Schol. महः पुत्रजन्मायुत्सवः तस्मादुदयो
यस्य स कर्षः = आधिपत्य Oberherrschaft MED. j. 125. = अथर्वग, मुक्ति
die letzte Befreiung der Seele H. 75. an. 4, 228. MED. = स्वामिन् (स्वामि
vielleicht nur Druckfehler für स्वाम्य) Herr, Besitzer H. an.

2. महोदय (wie eben) 1) adj. grosses Glück verleihend, sehr segens-
reich: लोकाः Spr. 1366. 5170. R. 3, 8, 20. 6, 8, 33. राज्य M. 7, 55. HARIV.
12212. वनवास R. 2, 22, 29. वृत्त HARIV. 7670. वचन R. 5, 91, 13. यशस्
2, 21, 62. कल्याणं मुमहोदयम् KĀM. NĪTIS. 5, 49. — 2) m. a) saure Milch
mit Honig H. 833. — b) N. pr. eines Mannes MBh. 13, 7678 (महोदय ed.
Bomb.). eines Vāsishṭha R. 1, 59, 11. 15. 20. eines Thorstehers, der
ein nach ihm benanntes Heiligthum Mahodajasvāmin gründete,
RĪGĀ-TAR. 5, 28. — c) N. pr. eines Berges R. 4, 37, 8. — 3) m. (MED. j.
125), f. स्त्री (HALĀ. 2, 132) und n. (H. 973. H. an.) N. pr. einer Stadt
(= कान्यकुब्ज): कुशनाभस्तु धर्मात्मा पुं चक्रे महोदयम् R. 1, 34, 6 (35, 5
GORA.). Verz. d. Oxf. H. 9, a, 24. — 4) f. स्त्री a) *Uraria logopodioides* DC.
RĪGĀN. im ÇKDr. — b) N. eines Saales in der Mondwelt KĀD. in Z. d.
d. m. G. 7, 587.

1. महोदर (महा + उ) n. ein starker Leib, Wasserbauch, Bauch-
wassersucht: ज्ञातं BHĀG. P. 9, 7, 16.

2. महोदर (wie eben) 1) adj. f. ई dickbäuchig R. 3, 23, 15. व्याघ्र PAÑ-
ĀK. 1, 3, 68. — 2) m. N. pr. a) eines Schlangendämons MBh. 1, 1561.
— b) eines Dānava MBh. 1, 2533. क्राकर ed. Bomb. — c) eines
Rākshasa R. 5, 43, 10. 80, 1. 6, 12, 17. 35, 11. — d) eines Sohnes des
Dhṛtarāṣṭra MBh. 1, 2732. 4546. 6, 3901. 3903. — e) eines Sohnes
des Viçvāmītra R. GOR. 1, 58, 5. महोदर SCHL. — 3) f. ई *Asparagus*
racemosus Willd. RĪGĀN. im ÇKDr.

महोदरमुख (महा + उदर - मुख) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge
der Durgā KATHĀS. 52, 246.

महोदरेश्वर (महोदर + ई) n. N. eines Liṅga Verz. d. Oxf. H. 70, b, 42.

महोदर्य m. N. pr. eines Mannes MBh. ed. Bomb. 13, 7678. महोदय
ed. Calc.

महोद्यम (महा + उ) adj. sich stark anstrengend, arbeitsam, fleissig
AK. 3, 1, 3. Spr. 1637. beflissen, eifrig mit Etwas beschäftigt; die Er-
gänzung ein infin. RĪGĀ-TAR. 5, 136. ein nom. act. im dat. Spr. 4172.

महोद्योग (महा + उ) adj. arbeitsam, fleissig HALĀ. 2, 200.

महोन्नत (महा + उ) 1) adj. überaus hoch: विन्ध्यशिखर Spr. 3684.
— 2) m. Weinpalme BHĀVAPR. im ÇKDr.

महोन्नति (महा + उ) f. hohe Stellung, hoher Rang: भूयान्ते महोन्नतयः
पुत्रादीनां महोन्नतिः UDBHAṬA im ÇKDr.

महोन्मद (महा + उ) m. ein best. Fisch (फलइ vulg.) ÇABDAR. im
ÇKDr. — Vgl. मदार्मद.

महोन्मान (महा + उ) adj. umfänglich oder gewichtig AV. 5, 7, 9.

महोपनिषद् (महा + उ) f. Titel einer Upanishad Ind. St. 1, 302.
2, 3. fgg. Verz. d. Oxf. H. 247, a, 30. 252, a, 7. 394, b, 18. SARVADARĢANA-
SAṂGR. 69, 8. HALL 163. ंदीपिका Ind. St. 1, 470.

महोपनिषद् (wie eben) n. eine grosse Geheimlehre MAHĀNĀ. Up. in
Ind. St. 2, 100.

महोपमा (महा + उ) f. N. pr. eines Flusses MBh. 6, 336 (VP. 183).

महोपगा ed. Bomb.

महोपाध्याय (महा + उ) m. ein grosser Lehrer, Beiw. Vidjānātha's
im PRATĀPAR., Bhāravi's in den Unterschr. von KIR. 4. fgg. महा
BHĀSĀP. am Schluss.

महोपासक s. महापासक.

महोरग (महा + उ) 1) m. eine grosse Schlange, ein grosser Schlangendä-
mon VJUTP. 84. ंदष्ट MAITRĀJUP. 4, 2. BHĀG. P. 8, 10, 46. महर्षीणां च संवेपु
राज्ञर्षिप्रवरेषु च । सिद्धचारणयन्त्रेषु महोरगगणेषु च ॥ उपविष्टेषु सर्वेषु
INDR. 5, 25. MBh. 12, 6932. R. 1, 56, 15. RAGH. 12, 98. Lot. de la b. l. 4.
LALIT. ed. Calc. 43, 16. 141, 19. 183, 6. 184, 15. ंलिपि 144, 3. महोर-
गेन्द्र 148, 15. Bei den Gāina bilden die Mahoraga eine Klasse der
Vjantara H. 91. — 2) n. die Wurzel der Tabernaemontana coronaria
RATNAM. 81.

महोरस्क (महा + उ) adj. weitbrüstig R. 1, 1, 12. 3, 53, 45. 6, 9, 11.
MBh. 5, 1553. Çiva 13, 1201.

महोत्का (महा + उ) f. 1) ein grosses Meteor M. 4, 103. R. 3, 24, 18.
— 2) ein grosser Feuerbrand MBh. 5, 7210. R. 3, 75, 51.

महोविशीय n. in Verbindung mit प्रज्ञापते: N. eines Sāman Ind. St.
3, 224, b.

महोष्ठ (महा + ओष्ठ) adj. grosslippig: Çiva MBh. 13, 1200.

महोष (महा + ओष) m. N. pr. eines Sohnes der Tvashṭar KATHĀS.
48, 96.

महोषस् (महा + ओ) 1) adj. voller Lebenskraft, überaus kräftig. —
mächtig: क्या: R. 1, 53, 19. लोकपाला: N. 5, 34. 6, 1. मनवः M. 1, 61. म-
हान्तेत्रस एव च 12, 18. 1, 19. रत्नम् R. 3, 28, 21. ह्मापा: Spr. 4666. Verz.
d. Oxf. H. 53, a, 2. — 2) m. N. pr. eines Fürsten MBh. 1, 2688. pl. N.
eines Geschlechts oder einer Völkerschaft 5, 2731.

महोषस (wie eben) n. Vishṇu's Diskus ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

महोषस्क adj. = महोषस् VJUTP. 9. 22. 148.

महोदवाहिक (महा + ओ) m. N. pr. eines vedischen Lehrers ĀCV.
GRHJ. 3, 4, 4.

महोषधि (महा + ओ) n. 1) ein überaus wirksames Heilmittel Spr. 5.
1111 (सु०). KATHĀS. 66, 39. PAÑĀK. 3, 9, 15. — 2) Boz. bestimmter wirk-
samer Heilmittel: getrockneter Ingwer AK. 2, 9, 38. TRIK. 3, 3, 221. H.
420. an. 4, 152. MED. dh. 47. HALĀ. 2, 460. Hierher vielleicht Suçr. 1.
131, 13. 161, 8. 2, 77, 12. 135, 1. 191, 17. 251, 2. 3. 323, 7. 326, 2. 431, 7.
20. PAÑĀK. 3, 9, 15. Allium ascalonicum AK. 2, 4, 5, 13. TRIK. H. 1186.
H. an. MED. Birke AK. 2, 4, 2, 18. TRIK. H. an. MED. langer Pfeffer ÇAB-
DĀK. im ÇKDr. = भूयान्कल्य, वाराहीकन्द und वत्सनाम RĪGĀN. ebend.

महोषधि und ंधी (महा + ओ) f. 1) eine grosse d. i. überaus wirk-
same Heilpflanze MBh. 3, 16470. HARIV. 13098. R. 6, 82, 39. Suçr. 2.